

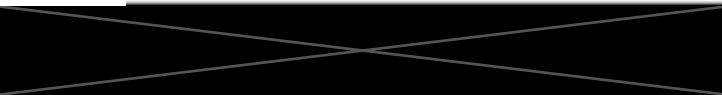
Wyrok
Sądu Rejonowego w Brzezinach - II Wydział Karny
z dnia 26 września 2018 r.
II K 242/18

Argumenty prawne - ważne fragmenty uzasadnienia

„Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łącznej łagodniejszego rodzaju utwierdziłoby go w przekonaniu, iż popełnione czyny godzące w porządek publiczny nie są na tyle ciężkie gatunkowo, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki.”

Patrz podobne

Skład sądu

Sentencja

Sąd Rejonowy w Brzezinach - II Wydział Karny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 1 sierpnia 2018 r., 26 września 2018 r.

sprawy:

D. M.

s. J., G. z domu N.

ur. (...) w m. T.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 stycznia 2018 r. ok godz. 16:40 w K. w okolicy skrzyżowania ul.(...) (...), pow.(...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości propagował publicznie faszystowski ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle nie narodowościowym w ten sposób, że wznosił okrzyki „heil Hitler” oraz „Jude do gazu” wykonując przy tym gest prawą ręką unosząc ją do przodu ku górze tzw. „powitanie w III Rzeszy” tj. o czyn z art. 256 § 1 KK,

II. w dniu 21 stycznia 2018 r. ok godz. 16:40 w K. w okolicy skrzyżowania ul. (...)) (...), pow. (...) woj. (...) w celu rozpowszechniania prezentował przedmiot będącym nośnikiem symboliki faszystowskiej w postaci opaski ze znakiem swastyki zawieszanej na lewym rękawie wierzchniego okrycia kurtki tj. o czyn. art. 256 § 2 KK

1. D. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I a/o czynu wyczerpującego dyspozycję art. 256 § 1 KK i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. D. M. w miejsce zarzucanego mu w pkt II a/o czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2018 r. ok godz. 16:40 w K. w okolicy skrzyżowania ul. (...)) (...), pow. (...), woj. (...) w celu rozpowszechniania prezentował przedmiot w postaci opaski ze znakiem swastyki zawieszanej na lewym rękawie wierzchniego okrycia kurtki propagujący faszystowski ustrój państwa, czym wyczerpał dyspozycję art. 256 § 2 KK i za to na podstawie art. 256 § 2 w zw. z § 1 KK wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 § 1 KK i art. 86 § 1 KK wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 63 § 1 KK na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 21.01.2018 r., w godz. 8:45 do 19:40 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 44 § 2 KK orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I) 15/18/P, jako przedmiotów służących

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Krzysztofa Ostrowskiego kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 96,60 (dziewięćset sześćdziesiąt, 60/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1.710,07 (jeden tysiąc siedemset dziesięć, 07/100) złotych pozostałych kosztów sądowych.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 21 stycznia 2018 r. funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji powiatu (...) w K. st. sierż. P. N. i mł. asp. M. J. pełnili służbę patrolowo-interwencyjną. O godzinie 16:40 patrolując skrzyżowanie ulic (...) w K. zauważyli młodego mężczyznę, który idąc ulicą wykonywał gest „powitania w III Rzeszy” z okrzykiem „Heil Hitler” oraz wykrzykiwał słowa „Jude do gazu”.

Mężczyzna posiadał na wierzchnim okryciu kurtki na lewym rękawie w okolicy ramienia opaskę koloru czarnego ze znakiem swastyki. D. M. został zatrzymany do kontroli i na ten moment miał 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowody: notatka urzędowa – k. 1, protokół zatrzymania osoby – k. 2, protokół badania – k. 3, protokoły przeszukania – k. 4 – 6, k. 7 – 9, ekspertyza – k. 50 – 54, protokół oględzin – k. 55 – 56, zeznania świadków: J. M. – k. 10 – 11, M. J. – k. 13 – 14, P. N. – k. 16 – 17 i J. M. – k. 10 – 11)

Oskarżony D. M. ma 32 lata, uzyskał wykształcenie zawodowe i zawód kucharza. Oskarżony jest kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu, a przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej pracował dorywczo z wynagrodzeniem rzędu 1.500 zł miesięcznie netto. D. M. nie posiada żadnego majątku i mieszka u rodziców.

Oskarżony nie leczył się odwykowo, neurologicznie i psychiatrycznie, natomiast nadużywał alkoholu i zażywał dopalacze.

D. M. nie ma choroby psychicznej czy upośledzenia umysłowego, natomiast jest osobą uzależnioną od alkoholu i dopalaczy.

Oskarżony w czasie zarzucanych mu czynów znajdował się w stanie upojenia alkoholowego i był poczytalny.

(dowód: dane osobowo - poznawcze – k. 94 v.; dane o karalności – k. 39 – 40, k. 108 – 111, opinia sądowo – psychiatryczna – k. 108 – 111).

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdził treść wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, w których podał, że rano w dniu zatrzymania spożywał wódkę, wino i piwo. D. M. nie pamiętał co się działo później, z tym, że nie widział nic złego w tym, że wypowiadał słowa (...), natomiast nie pamiętał, aby wykrzykiwał słowa : „Jude do gazu”. Oskarżony potwierdził, że na lewym rękawie kurtki w chwili zatrzymania posiadał naszytą swastykę, wyjaśniając, że nosił ją dekoracyjnie i „nikogo do niczego nie nawoływał” oraz nie pokazywał gestu ręką – przywitania w III Rzeszy.

D. M. oświadczył, że nie brał udziału w „zebraniach faszystowskich” i nie należy do żadnej grupy propagującej totalitaryzm.

Na rozprawie oskarżony, pouczony o skutkach złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się karze, wniósł o wymierzenie za każdy z czynów kary po 3 miesiące pozbawienia wolności i wymierzenie kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenie przepadku dowodów rzeczowych i zasądzenie kosztów sądowych.

Wnioskowi temu nie sprzeciwił się prokurator i został on uwzględniony przez Sąd.

(wyjaśnienia i wniosek oskarżonego – k. 118 v. – 119 w zw. z k. 25 v. – 26, k. 31 v. – 31 i k. 44 v. - 45)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów nie budziły żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o zeznania policjantów dokonujących zatrzymania oskarżonego, a także częściowo o wyjaśnienia samego oskarżonego.

Z zeznań funkcjonariuszy policji sierż. P. N. i mł. asp. M. J. jasno wynikało, iż w czasie pełnienia służby patrolowej zauważyli oni oskarżonego D. M., który idąc ulicą wykonywał gest „powitania w III Rzeszy” z wykrzykiwał okrzyki „Heil Hitler” oraz wykrzykiwał słowa „Jude do gazu”. Po jego zatrzymaniu ujawnili oni na jego ubraniu - na lewym rękawie kurtki opaskę koloru czarnego ze znakiem swastyki. W chwili zatrzymania oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu, co potwierdza przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu dające wynik 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zeznając funkcjonariusze potwierdzili, iż całe zdarzenie miało miejsce w porze dziennej, w miejscu publicznym na skrzyżowaniu ulic w K. w obecności osób postronnych-przechodniów. Zeznania funkcjonariuszy policji były spójne wewnętrznie i między sobą i zostały uznane przez Sąd za w pełni wiarygodne. Protokół przeszukania pomieszczenia zajmowanego przez oskarżonego, tj. jego pokoju oraz rzeczy do niego należących pozwoliły na ustalenie, że oskarżony posługiwał się przedmiotami propagującymi faszystowski ustrój państwa posiadając obraz ze swastyką oraz telefon ozdobiony takim znakiem.

Ojciec oskarżonego J. M. (2) zeznając potwierdził, iż syn, który mieszkał z nim, często znajdował się pod wpływem alkoholu. W tym stanie wszczynał awantury domowe, a rodzina była objęta procedurą niebieskiej karty. Świadek potwierdził, iż syn w pokoju posiadał obraz swastyki a będąc w stanie nietrzeźwości wypowiadał słowa związane z ideologią faszystowską oraz swoją matkę wyzywał od Żydówek. Zeznania tego świadka jako korelujące z konsekwentnymi i obiektywnymi zeznaniami świadków funkcjonariuszy policji zasługiwały w całości na uwzględnienie. Z zeznań tych jasno wynika, iż oskarżony przejawiał zainteresowanie ideologią totalitarną - faszystowską oraz posługiwał się znakami z tym związanymi.

Sam oskarżony przyznał się do stawianych mu zarzutów, jednocześnie umniejszając swoją rolę oraz zasłaniając się niepamięcią z uwagi na spożyty alkohol. Wyjaśniając jednak nie zaprzeczył, iż nosił w rękawie kurtki znak swastyki oraz nie widział nic złego w wypowiedaniu słów propagujących totalitaryzm.

Dowody w postaci danych o karalności, protokołów przeszukań i oględzin oraz ekspertyza dotycząca danych z telefonu komórkowego oskarżonego były wiarygodne, a sam oskarżony im nie zaprzeczał.

Zasługiwała na wiarę także opinia sądowo - psychiatryczna, gdyż biegli dokonali badań D. M. z punktu widzenia stanu zdrowia psychicznego stwierdzając zgodnie, iż oskarżony nie zdradza cech choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, natomiast rozpoznano u niego zespół zależności alkoholowej i mieszanej, a w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Wydana opinia, uwzględniająca doświadczenie zawodowe i przygotowanie teoretyczne biegłych była fachowa, wyczerpująca i należycie uzasadniona.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów przyjęto, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 21 stycznia 2018 r. ok godz. 16:40 w K. w okolicy skrzyżowania ul. (...)/(…), powiat (...), województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości propagował publicznie faszystowski ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle narodowościowym w ten sposób, że wznosił okrzyki „heil Hitler” oraz „Jude do gazu” wykonując przy tym gest prawą ręką unosząc ją do przodu ku górze tzw. „powitanie w III Rzeszy” i tym samym, wyczerpał dyspozycję z art. 256 § 1 KK.

Natomiast zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 21 stycznia 2018 r. ok godz. 16:40 w K. w okolicy skrzyżowania ul. (...), powiat (...), województwo (...) w celu rozpowszechnienia prezentował przedmiot w postaci opaski ze znakiem swastyki zawieszanej na lewym rękawie wierzchniego okrycia kurtki propagujący faszystowski ustrój państwa, wyczerpał dyspozycję art. 256 § 2 KK.

Natomiast zmiana opisu czynu z punktu II aktu oskarżenia została podyktowana jego częściowym uchYLENIEM, które nastąpiło na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 19 lipca 2011 r., w którym stwierdzono, że art. 256 § 2 KK, w części obejmującej wyrazy „albo będące nośnikiem symboliki faszystowskiej, komunistycznej lub innej totalitarnej” jest niezgodny z art. 42 ust. 1 w zw. z art. 54 ust. 1 i art. 2 Konstytucji RP, i w tej części utracił moc z dniem 3 sierpnia 2011 r..

Oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów umyślnie, bowiem miał świadomość tego, co czyni, będąc w chwili czynów dorosłym, zdrowym i w pełni poczytalnym, a także doskonale zdając sobie sprawę, że wykonywany gest, wypowiedanie słowa i noszony na opasce symbol jest jednoznacznym propagowaniem treści faszystowskich i nawoływaniem do nienawiści na tle narodowościowym. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. D. M. znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało jego możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Oskarżony godził w porządek publiczny, w tym w funkcjonowanie państwa opartego na demokratycznych zasadach i propagował faszystowski ustrój państwa, a nosząc na rękawie symbol swastyki prezentował go w celu rozpowszechnienia oraz nawoływał do nienawiści na tle narodowościowym wykrzykując.

Czynił to w miejscu publicznym, w porze dziennej kierując gesty, wypowiadając słowa i prezentując symbol faszystowski wobec osób postronnych – przypadkowych obserwatorów jego zachowania, bez zważania na to jak negatywny odbiór jego postawa może wywołać.

Sąd orzekający uwzględnił wniosek oskarżonego i wymierzył mu kary jednostkowe i karę łączną zgodnie ze złożonym przez oskarżonego wnioskiem.

Wymierzone kary jednostkowe po 3 miesiące pozbawienia wolności oraz kara łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, a zwłaszcza pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą.

Jedyną okolicznością poczytaną na korzyść oskarżonego było przyznanie się do winy, co należało odczytać także, jako dokonanie pewnego rodzaju próby refleksji nad swoim zachowaniem.

Na niekorzyść uwzględniono uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego i działanie pod wpływem alkoholu.

Biorąc pod uwagę sposób działania oskarżonego i jego uprzednią karalność należy uznać, iż wcześniej wymierzone oskarżonemu kary nie odniosły pożądanego rezultatu i nie były na tyle dotkliwe, by doprowadzić do zaprzestania przestępnych zachowań w przyszłości, a D. M. nie potrafił dokonać krytycznej refleksji nad swoim zachowaniem. Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łącznej łagodniejszego rodzaju utwierdziłoby go w przekonaniu, iż popełnione czyny godzące w porządek publiczny nie są na tyle ciężkie gatunkowo, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki.

Zdaniem Sądu, pobyt w zakładzie karnym uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań, a tym samym pozwoli uniknąć w przyszłości skutków w postaci podobnych zachowań.

Na podstawie art. 44 § 2 KK Sąd orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych i śladów zabezpieczonych do niniejszej sprawy jako przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. Krzysztofa Ostrowskiego kwotę 516,60 złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Kwota wynagrodzenia jest zgodna z § 17 ust. 2 pkt 3 5 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) i uwzględnia należyty podatek od towarów i usług.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626 § 1 KPK w związku z art. 627 KPK.